

Všetko spájajúca láska

Suspírium: „Na toto si však upriamim srdce a na toto budem čakať: na prejavy Hospodinovej milosti, že neprestávajú, že sa nekončia dôkazy jeho zľutovania. Každé ráno sú nové, nesmierna je tvoja vernosť. „Môj podiel je Hospodin,“ vraví moja duša, „preto budem čakať na neho.“ Dobrý je Hospodin voči tým, čo v neho dúfajú, voči duši, ktorá ho hľadá.“ (Nár 3,21-25). Amen.

Pieseň: Chválospev č. 183.: „Spievajme s anjelmi...“

Pozdrav: „Nech je zvelebený Hospodin, Boh, Boh Izraela! Jedine on koná divy. Nech je zvelebené jeho slávne meno naveky a nech jeho sláva naplní celú zem! Amen, amen.“ (Ž 72,18-19) Amen.

Suma evanjelia: je zapísaná vo Svätom Písme ako ju čítame v Evanjeliu podľa Matúša v 1. kapitole v osemnástom až v dvadsiatom prvom verši takto:

„S narodením Ježiša Krista to bolo takto: Jeho matka Mária bola zasnúbená s Jozefom. Skôr však, ako sa zišli, ukázalo sa, že počala z Ducha Svätého. Jej muž Jozef bol však spravodlivý a nechcel ju verejne vystaviť hanbe. Rozhodol sa teda tajne ju prepustiť. Keď o tom uvažoval, zjavil sa mu vo sne Pánov anjel a povedal: „Jozef, syn Dávida, neboj sa prijať Máriu, svoju ženu. Veď to, čo sa v nej počalo, je z Ducha Svätého. Porodí syna a dáš mu meno Ježiš, lebo on zachráni svoj ľud z jeho hriechov.“ (Mt 1,18-21) Amen.

Prosím, zaujmite si svoje miesta.

Pieseň: Chválospev č. 374. 1-3. verše: „Sláva buď Bohu na výsosti...“

Vzdych: „Milosť vám a pokoj od Boha, nášho Otca, a od Pána Ježiša Krista.“ (IIK 1,2) Amen.

Lekcia: Kniha Proroka Sofóniáša 3. kapitola 14-20. veršov:

„Plesaj, dcéra Siona, výskaj, Izrael! Raduj sa a jasaj celým srdcom, dcéra Jeruzalema! Hospodin odvrátil rozsudok nad tebou, vyhnal tvojich nepriateľov. Kráľ Izraela, Hospodin, je uprostred teba, neboj sa viac zlého. V ten deň povedia Jeruzalemu: „Neboj sa, Sion, nech neochabnú tvoje ruky! V tvojom strede je Hospodin, tvoj Boh, hrdina, čo zachraňuje, radostne nad tebou jasá, svojou láskou ňa tíš, zvučne nad tebou plesá.“ „Pozbieram strápených, čo nemajú sviatky, veď sú z teba; jarmo a potupa je na nich. Hľa, v tom čase sa porátam so všetkými, čo ňa utláčali, zachránim chromých a rozptýlených zhromažďím, ich hanbu zmením na chválu a dobré meno po celej zemi. V ten čas vás privediem, vtedy vás zhromažďím, dám vám meno a chválu medzi všetkými ľuďmi na zemi a váš údel zmením pred vašimi zrakmi,“ hovorí Hospodin.“

Modlitba

Milostivý Pane neba a zeme, Bože slávy a pokory v Ježišovi Kristovi! Nemáme takú moc, s akou si sa medzi nami zjavil Ty vo svojom Synovi, v našom Pánovi, Ježišovi Kristovi! Nie je v nás žiadna pokora, ktorú si medzi nami prejavil vo svojom Jednorodenom. Niet v nás lásky, s ktorou si držal všetko pohromade, veď narodené dieťa vdýchlo život a dušu tomuto hriešnemu svetu. Pane, vyznávame Ti, že sme unavení, všetko sme pripravili, všetko zabezpečili, ale tento sviatok akosi nie je ten pravý. Prosíme, naplň ho teraz obsahom prostredníctvom Tvojho Slova a Ducha Svätého. Oddel' pre seba náš život, našu rodinu, našu cirkev i celý tento svet, ktorý sa rúti proti Tebe, aby sa Tvoja vôľa mohla uskutočniť v malom. Nájdi nás dnes večer so Svojou láskou, aby sme mohli zažiť: Boh s nami, Ty nás miluješ a Tvoje milosrdenstvo je aj dnes zjavné tým, ktorí vidia Najjasnejšiu rannú hviezdu, zoru vlastných životov. V mene nášho narodeného Spasiteľa vypočuj našu prosbu. Amen.

Pieseň: Chválospev č. 371: „Anjeli z nebeskej výsosti...”

Biblický text: List apoštola Pavla Kolosanom 3. kapitola 14. verš:
„Nadovšetko sa však odejte láskou, ktorá je zväzkom dokonalosti.“

Slávnostné kresťanské zhromaždenie sláviace narodenie nášho Pána, drahí bratia a milé sestry v Pánovi Ježišovi Kristovi!

Kto z nás ešte nevyzdobil svoj Vianočný stromček? Kto z nás ešte nevytiahol zo skrine svoje najkrajšie šaty? Kto z nás ešte neprestrel svoj sviatočný stôl? Všetci sa tešia na najúplnejší sviatok v roku: Požehnané Vianoce. Ale máme všetko naozaj prichystané? Azda sme nezabudli na niečo? Pozvali sme všetkých do nášho útulného domčeka? Je každému jasné, že je sviatok? Apoštol Pavol hovorí k cirkevnému zboru, kde nevedia, ako treba oslavovať. Apoštol Pavol píše cirkevnému zboru, kde je všetko, len to najpodstatnejšie bolo vynechané z ich služby, z každodenného života a z ich slávenia za každých okolností, tam nastane chyba. Chýbalo niečo, pre čo sa toto spoločenstvo nemôže nazývať Božou cirkvou, Božím vyvoleným ľudom. Niečo hlboko vo vnútri, niečo v skrytosti srdca chýba. Niečo, čo je nevysloviteľné, neopísateľné, len veľmi ťažko sa vyjadruje slovami. Pavlovým cieľom nie je riešiť nejaké konkrétne otázky vyplývajúce zo života. Napriek tomu hovorí: niečo si treba obliecť, aby ste boli

„Božie deti bez poškvvrny uprostred zvráteného a skazeného pokolenia. Uprostred neho žiarte ako hviezdy, ktoré osvecujú svet(Fil 2,15).“ Zaodievanie je preto okamihom, príležitosťou v živote kresťana, ktoré preniká do hĺbky našej bytosti. Znamená to drastickú zmenu v našej povahe. Ako je to možné? Ak sa pozrieme na seba, nenájdeme v sebe črty novej povahy. Ak sa však dôraz v našich životoch presunie na Krista, potom Kristus bude náš život. (Kol 3,4) Cez Neho a s Ním začleňujeme do svojho života charakteristickú črtu, ktorá pre nás vôbec nie je charakteristická. Len On to učinil, pretože On je vyobrazením lásky Božej. Prvým posolstvom Božieho Slova je, že by sme sa mali zaodieť. Musíme sa vnútorne preobliecť. Ani my nemôžeme vidieť Krista ako nezúčastnenú osobu. Sviatok lásky, pokoja, dobrosrdečného srdca, či rodiny, či ako to nazveme, nemôžeme oslavovať s úplnou ľahostajnosťou. Musíme na seba zaodieť Krista. Musíme prijať Krista. Naše srdce musí byť formované ako maštal v tie prvé Vianoce. Toto nie je naša a vaša práca, toto nie je naša a vaša služba, toto vo vás vykoná Boh. Tak ako to vykonal v srdciach pastierov anjelskou zvesťou, tak ako to učinil v srdciach mudrcov z východu, tak ako to vykonal v živote Márie a Jozefa, aby sa i napriek ich mnohorakému životnému štýlu stali ľuďmi opásanými a oblečenými Bohom. Obliecť si Krista srdcom a dušou. Obliecť si Ho a vyzliecť všetko ostatné. Zabudnúť na smútok, zabudnúť na osamelosť, zabudnúť na rozvod, zabudnúť na rozdiely a prijať celistvosť, ktorú ponúka Boh. Čo nám dnes Boh ponúka v Kristovi? Seba. Láska, ktorá všetko spája. Jediná skutočná hybná sila, v ktorej človek vidí, čo preňho Boh urobil.

Aj Sofoniáš sa pýta to isté. To sa pýta každý, kto sem dnes príde. Je vo mne niečo, čo je hoden lásky Božej? Pretože keď sa pozrieme na seba, toto je jediná vec, ktorá nám príde na myseľ. Naša ľudská prirodzenosť hľadá len zvrat. Boh však chce spojiť oddelené veci. Chce nasmerovať cesty, ktoré sú pre ľudí úplne neviditeľné, na dráhu lásky. Chce vyliečiť tvoju chorobu, chce utíšiť bolesť tvojho dieťaťa, chce dať dokopy život tvojho vnúčaťa, chce spojiť tvoje zajatie, tvoju samotu a tvoju

stiesnenosť. Táto dokonalá láska k nám prišla v Ježišovi. Preto cez lásku existuje len jeden liek pre chudobných a bohatých, siroty a vdovy, žijúcich v úplných a neúplných rodinách, a to Ježiš. Každý náraz, každý duchovný krč, každý vnútorný odpor môže rozpustiť iba Jeho láska. Vsezahŕňajúca a všetko integrujúca láska. Pretože to, čo človek rozdelí, to Boh znova a znova poskladá. Jedinou a skutočnou hybnou silou je pre nás láska Boha Otca Všemohúceho, Ktorý ukázal, aký je verný k svojim stvoreniam. Niet Boha ako nášho Boha. Prichádza medzi nás s dokonalou láskou. Napriek všetkému a za každú cenu nás hľadá, objíma, balí do plienok, aby sme mohli byť naozaj jeho zaodetým dieťaťom. Nechce, aby sme boli duchovne alebo fyzicky bezdomovci. Nechce, aby sme niesli znaky duchovnej alebo fyzickej osirelosti a vdovstva. Nechce, aby sme sa obviňovali za veci, ktoré sa stali mimo našej kontroly. Nechce, aby nás ovplyvnilo naše manželstvo, vzťah s deťmi alebo možno rozvod. Hľadá dnes teba a mňa Jeho láska, ktorá Ti daruje nový šat, v ktorom sa budeme úplne pohodlne cítiť. Oblieka nás a naťahuje pre nás častokrát podľa nás krátku ochrannú ruku. Dáva nám úplné vyslobodenie, veď Jeho láska nás oslobodí od všetkého. V Božej láske nie je nič degradujúce, ba naopak len obohacujúce. V Ježišovej osobe je len radosť, jas a vďakyvzdanie, a to za všetko. Pretože na Vianoce nenájdete pod stromčekom ten najkompletnejší darček, a oslávencom nie sme my, ale Pán, Ktorý nám dovolil zažiť teraz najplnšie sviatky v tomto cirkevnom zbore, tu v Bratislave, a to v Jeho láske.

Modlime sa, aby ten najvzácnejší dar z neba: dokonalá láska spojila naše často búrlivé vnútro, zjednotila členov našej rodiny, ktorí / ktoré prichádzajú z rôznych ciest, zjednotila inak zmýšľajúcich členov našej cirkvi, zjednotila tento roztrieštený svet. Modlime sa, aby srdcia matiek, otcov, starých mám, starých otcov, márnokratných synov a dcér, vnúčat, ktoré sú ďaleko, pochopili a pocítili: nič iné nás nezjednocuje okrem Kristovej lásky. Nehľadajme pod stromčekom to, čo sme už dávno stratili, nehľadajme riešenie na tanieri, nehľadajme riešenie vo

vlastnom šatníku, hľadajme ho tam, kde je riešenie na všetko: v Betleheme. Boh je láska. Vo svojom Synovi sa pripravil na všetko: dobré aj zlé. Namiesto bezmyšlienkového odlúčenia sa, namiesto osamelosti, pristupujme dnes k Ježišovi a spievajte s anjelmi: „Sláva na výsostiach Bohu a na zemi pokoj, ľuďom dobrej vôle.“ Pridajme sa k tým, ktorých na prvé Vianoce spojila Pánova láska: choďme s pastiermi, kráčajme s mudrcami z východu, so Simeonom a s Annou až pred Krista, aby vaše oči videli vlastnú spásu. Drahý brat a milá sestra! Pamätaj, čo máš za sebou a dnes dovoľ Bohu, aby Ťa skutočne obliekol a obdaril zväzkom dokonalosti. Nech naše srdce a duša skutočne patria tomu Hospodinovi, Ktorý nám dal všetko, dokonale všetko v Ježišovi Kristovi pripravil. Poďme dnes až do Betlehema, aby sme videli, akú veľkú lásku nám Pán preukázal, veď Božia láska je ten najucelenejší dar.

Len tak môže každý jeden brat, jedna sestra, každá rodina, každý cirkevný zbor zažiť plnosť, ktorú som počul od jednej z tých najstarších ovdovených sestier v nemocnici nášho cirkevného zboru ako svedectvo pri vysluhovaní svätej večere Pánovej. Táto naša sestra vo viere dnes oslavuje v nemocnici, ale jej Vianoce sú plné, lebo už ako žiačka 2. ročníka celý svoj život zverila Pánovi a ako ona hovorí cvičí každý deň svoju vieru: „Na Štedrý večer, keď hviezda vychádza: otvorila by som svoj sladký palác z perál. Zhromaždila by som tam všetkých opustených, vzala by som blednúcu sirotu pod svoje krídla. Ak je žobrák, ak je hriešnik: Do mojej veľkej ríše sa zmestí. Nikto by nezostal bez láskyplného slova. Slzy, kde ich vidím, a ktorým by som sa nevyhla ani ja, pekne by som ich utrela svojou krásnou hodvábnou šatkou!“ Každé ľudské srdce môže byť dnes a po všetky dni nášho života veľkou ríšou, ktorá môže skrze dokonalú Božiu lásku ukázať, aké šaty si oblieklo skrze Krista a v Kristovi. Boh nastúpi na trón a vysvetľuje: Pánovo kráľovstvo a jeho Jeruzalem, Bratislava, v ňom žijúca reformovaná obec a Hospodin patria k sebe. Boh nie je proti svojmu ľudu, Pán nie je proti rodinám, Hospodin nie je proti jednotlivcom, ale za svoj ľud, rodiny a jednotlivcov. Je čas,

keď sa raduje so svojím ľudom a ponúka ten najkompletnejší dar: dokonalú lásku, ktorá niekedy mlčí, raduje sa bez slov a niekedy prekypuje v obnovenú moc Božiu v živote vyvolených. Boh sa aj dnes teba a mňa pýta: „Azda nevíete, že ste Božím chrámom a že vo vás prebýva Boží Duch?“ (IK 3,16) Amen.

Modlitba:

„Keby som hovoril ľudskými jazykmi, ba aj anjelskými, a lásku by som nemal, bol by som iba ako cvendžiaci kov a zvučiaci činel. A keby som mal aj dar prorokovať a poznal by som všetky tajomstvá a mal by som všetko poznanie a keby som mal takú silnú vieru, že by som hory prenášal, no lásku by som nemal, nebol by som ničím. Ak by som rozdal všetok svoj majetok, a ak by som vydal svoje telo, aby som sa mohol chváliť, no lásku by som nemal, nič by mi to neosožilo. Láska je trpezlivá, láska je dobrotivá, nezávidí, láska sa nevystatuje a nenadúva; nespráva sa neslušne, nehľadá svoj prospech, nerozčuľuje sa, nepočíta krivdy; neraduje sa z nepravosti, ale raduje sa z pravdy; všetko znáša, všetko verí, všetko dúfa a všetko vydrží. Láska nikdy nezanikne; prorocťvá sa pomínú, jazyky umlknú, poznanie bude prekonané. Lebo iba sčasti poznávame a sčasti prorokujeme. Ale keď príde to, čo je dokonalé, to, čo je čiastočné, sa pomíne. Keď som bol dieťa, hovoril som ako dieťa, zmýšľal som ako dieťa, usudzoval som ako dieťa. Keď som sa stal mužom, zanechal som detské spôsoby. Teraz vidíme len akoby v zrkadle, v záhade, ale potom z tváre do tváre. Teraz poznávam sčasti, ale potom budem poznávať tak, ako som bol spoznaný. Teraz teda zostáva viera, nádej a láska, tieto tri, ale najväčšia z nich je láska.“ (IK 13)

Modlitba Pánova

Ofera: Veď poznáte milosť nášho Pána Ježiša Krista, že hoci bol bohatý, stal sa pre vás chudobným, aby ste vy jeho chudobou zbohatli. (IIK 8,9)

Požehnanie: „Toto všetko však víťazne prekonávame skrze toho, ktorý si nás zamiloval. Som totiž presvedčený, že ani smrť, ani život, ani anjeli, ani kniežatstvá, ani prítomné, ani budúce veci, ani mocnosti, ani výška, ani hĺbka, ani nijaké iné stvorenie nebude nás môcť odlúčiť od Božej lásky, ktorá je v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi.“ (R 8, 38-39) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 377: „Tichá noc, svätá noc...“